

De Praatvogel

Oktober 2011

Groeten uit de Vogelwijk

De Praatvogel is een uitgave van de Stichting Wijkcomité Vogelwijk. De auteurs zijn zelf verantwoordelijk voor hun inbreng. Kopij wordt slechts marginaal getoetst door de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor om kopij en ingezonden stukken niet te plaatsen dan wel in te korten.

"Stichting Wijkcomité Vogelwijk"

Jan Ravensbergen (voorzitter)	Bosuilstr. 3	tel. 541 89 25
	<i>hiljan@kpnplanet.nl</i>	
Theo Bennebroek (penn.m.)	IJsvogelhof 18	tel. 5892343
	<i>thq.bennebroek@tiscali.nl</i>	
Lydia Sterrenberg (secretaris)	Lijsterstr. 5	tel. 515 49 95
	<i>l.sterrenberg@planet.nl</i>	
Dulcine Zwager	Lijsterstr. 29	tel. 522 64 83
	<i>dulcine@xs4all.nl</i>	
Richard Vermeulen	Lijsterstr. 6	tel. 517 30 43
	<i>henrvermeulen@casema.nl</i>	
Bert Muller	IJsvogelhof 9	tel. 423 72 94
	<i>Bert.muller@casema.nl</i>	
Hans Dirken	Lijsterstr. 36	tel. 517 48 45
	<i>hans.dirken@tiscali.nl</i>	
Thera Stam	v.Eijsingapark 10	tel. 515 30 40
	<i>fam.r.d.stam@casema.nl</i>	

Redactie :

Eveline Kamstra (hoofdredactie)	lijster13@telfort.nl
	Lijsterstraat 13 tel. 5152414
Kees van den Aarsen	kees@vandenaarsen.nl
Richard Vermeulen	henrvermeulen@casema.nl
Rutger Hagen	rutger.hagen@gmail.com

Eigen bijdragen voor de Praatvogel worden door de redactie bijzonder op prijs gesteld. U kunt uw stukje opsturen naar lijster13@telfort.nl "

Voor donaties aan het wijkcomité gironummer: **3216458**

Politie

- Wijkagent: dhr. Harold Kroep, team Leiden-Noord
0900-8844, harold.kroep@hollands-midden.politie.nl

Belangrijke telefoonnummers

- Geluidshinder Schiphol: 020 - 601 55 55
- Grofvuil: 516 55 01
- Gemeente Leiden Servicepunt woonomgeving: 516 55 01

Kopijdata Praatvogel

De Praatvogel verschijnt 4x per jaar. Kopij dient bij de redactie te worden ingeleverd uiterlijk op de volgende data:

* Pasen :	1 maart	De praatvogel is ook in kleur te lezen via
* Zomer:	1 juli	Leiden.vogelwijk.nl
* Herfst :	1 september	Meer foto's staan op internet via
* Kerst :	1 december	www.picasaweb.com/Praatvogel

Inhoud

Praatvogel september , 2011

- + Voorwoord
- + Nieuweroord
- + Verslag wijkfeest en estafette
- + Annonces
- + Stemmen uit het verleden - Vasalis
- + Stad en de wijk – 'Paard'
- + Ondernemer in de wijk
- + Het oude Vogelwijklied
- + De verbouwing
- + Mijn dier
- + Het Estafettestokje
- + Wist u dat?

Voorwoord

Toen ik ruim twee jaar geleden het voorzittersstokje van Ruud Stam overnam, lag de wijk er rustig bij. Feitelijk ging de aandacht het meest uit naar het organiseren van feestelijkheden voor de wijk. En dat terwijl de voormalig voorzitter zich wel eens een burgemeester in oorlogstijd gevoeld had in de tijd dat Nieuweroord nog een asielzoekerscentrum was. Welnu, mogelijk gaan die tijden herleven!

Zoals u allen hebt kunnen lezen in de vorige Praatvogel zijn de nieuwbouwplannen op de plek van Nieuweroord in een vergevorderd stadium. Er is een werkgroep Nieuweroord die hard bezig is om de gemeente tot betere inzichten te bewegen inzake deze nieuwbouwplannen in het Bos van Bosman. Zij zijn daarover nog steeds in gesprek met de wethouder en onderzoeken alle mogelijkheden die er bestuurlijk en juridisch mogelijk zijn. Wat zijn in hoofdlijnen de problemen?

- Dat dit grote herbouwplan, met een groot gezondheidscentrum voor commerciële dienstverlening inclusief zwembad, veel van het huidige Bos van Bosman aantast door een grotere vijver en het verminderen van de bebossing aan de flanken van de nieuwbouw hetgeen veel hinder zal opleveren voor zowel de bewoners van het Eijsingapark als de Blauwe Vogelweg!

- Dat men de mogelijkheid wil scheppen om een openbare weg aan te leggen tussen de Blauwe Vogelweg en de Rijnsburgerweg!

Ook in deze Praatvogel leest u wederom een artikel van de hand van Theo Bennebroek die in het kader van de werkgroep Nieuweroord heel druk met deze problematiek bezig is. Daarin staan de allerlaatste ontwikkelingen.

Maar wat kunnen we als wijkbewoners nu nog ondernemen?

Om daar een antwoord op te kunnen geven introduceer ik hier graag de wijsheid van Sun-Tzu die 400 voor Christus het klassieke meesterwerk *De kunst van het oorlogsvoeren* heeft geschreven. Dit is een krijgskundige

verhandeling, geschreven in de geest van het Taoïsme. Dit werk is echter niet alleen van belang voor geïnteresseerden in de krijgskunde (ongetwijfeld ligt het boek op het nachtkastje van onze voormalige wijkgenoot en huidige directeur van Clingendael, Co Colijn), maar het blijkt tevens een bron van wijsheid te zijn voor het verstandig handelen in het menselijk verkeer. Er wordt een grondhouding aanbevolen die zich vooral richt op het vermijden van strijd. Het adagium van Sun-Tzu luidt: "Wie de vijand kent en zichzelf kent, zal in geen duizend gevechten gevaar lopen".

Op basis hiervan heeft het wijkcomité Vogelwijk besloten om een wijkberaad te organiseren op dinsdag 25 oktober, aanvang 20:00 uur, in het gebouw van de speeltuinvereniging.

Dan zal een afvaardiging van de werkgroep Nieuweroord de wijk uitvoerig voorlichten over de huidige situatie met aandacht voor alle feitelijkheden rondom de nieuwbouw, de ervaren problematiek, wat daar reeds aan gedaan is en nog gedaan wordt en wat de resterende beïnvloedingsmogelijkheden zijn. Je zou kunnen stellen dat we ons hiermee verdiepen in de kracht van de gemeente en van de projectontwikkelaar, maar tevens in onze eigen kracht. Op basis van die bezinning kan er een eenduidige strategie worden ontvouwen waarin de Vogelwijkers hopelijk gecoördineerd en in gezamenlijkheid kunnen optrekken met als doel het behoud van een goed leefbare Vogelwijk en omgeving!

Ik roep u daarom op in groten getale te komen om te luisteren naar de wapenfeiten van de werkgroep Nieuweroord en om mee te denken over de verdere acties die ondernomen kunnen worden door de inwoners van de Vogelwijk. Er staat nogal wat op het spel: een aantasting van ons Bos van Bosman, een (extra) doorlopende verkeersverbinding van de Wassenaarseweg naar de Rijnsburgerweg met alle verkeersdrukte en onveilige situaties die daarbij horen!

Mijn verzoek aan u allen is om vòòr deze avond al na te denken over de mogelijkheden die we hebben om invloed uit te oefenen op een verantwoorde invulling van de nieuwbouw in ons Bos van Bosman. Indien u die avond niet in staat bent te komen maar wel suggesties heeft, vernemen we die graag via de mail; stuur een e-mail naar ravensbergen42@kpnplanet.nl of thq.bennebroek@tiscali.nl

Tot slot nog twee berichten van de redactie. In dit nummer gaat een nieuwe reeks van start, *De Verbouwing*. Voorts betreurt de redactie dat in het vorige nummer van de Praatvogel, in het artikel 'Stemmen uit het verleden' de gegevens van geïnterviewden ongecensureerd zijn overgenomen. Mogelijk dat sommige personen dit als kwetsend hebben ervaren, hetgeen uiteraard geenszins de bedoeling van de redactie is geweest.

Jan Ravensbergen
Voorzitter wijkcomité Vogelwijk

Nieuweroord

07-06-10 Bakels en Ouwerkerk geselecteerd als ontwikkelaar Nieuweroordcomplex (Vastgoed Journaal - Uitgegeven 20-05-2010)

"Bakels + Ouwerkerk holding is geselecteerd als ontwikkelaar voor het Nieuweroordcomplex aan de Rijnsburgerweg in Leiden. De gemeente Leiden werkt met deze kandidaat de herontwikkeling van de Nieuweroordlocatie verder uit.

De gemeente Leiden verkoopt het Nieuweroordcomplex. Hiervoor is door de gemeente een ontwikkelkader opgesteld met randvoorwaarden voor de nieuwbouw. Door 17 projectontwikkelaars is een planvoorstel ingediend bij de gemeente. Hieruit is Bakels + Ouwerkerk geselecteerd. Met deze partij bespreekt de gemeente de uitgangspunten voor een overeenkomst.

Vastgoedadviseur DTZ Zadelhoff begeleidt de gemeente bij de verkoop. Naar verwachting komt de beoogde koper later dit jaar met een uitgewerkt plan inclusief beeldkwaliteits-plan. Dit plan wordt aan de gemeenteraad ter goedkeuring voorgelegd en vervolgens start de bestemmingsplan-procedure."

[<http://www.bobgroep.nl/#/nieuws/223/bakels-en-ouwerkerk-geselecteerd-als-ontwikkelaar-nieuweroordcomplex>]

19-09-11 Bakels en Ouwerkerk ontwikkelt Nieuweroordterrein

Persbericht Gemeente Leiden – Uitgegeven 16-09-2011

"De gemeente Leiden sluit een koopovereenkomst met Bakels en Ouwerkerk Holding b.v. (B+O) voor de ontwikkeling van Nieuweroord. B+O ontwikkelt het terrein tot een woongebied met zes Urban Villa's en een centraal paviljoen in het water, met een groene omgeving. De sloop van de huidige bebouwing (de voormalige zusterflat) op het terrein staat gepland voor begin 2013. De appartementen gaan naar verwachting in het najaar 2012 in verkoop.

Voor de verkoop en ontwikkeling van het Nieuweroordterrein schreven 17 partijen zich in. Het plan van B+O is als beste beoordeeld op basis van criteria die vooraf door de gemeenteraad zijn vastgesteld. In het plan omvat zes urban villa's met in totaal 119 appartementen die aan de bestaande waterpartij die in het plan vergroot wordt. Het centrale paviljoen krijgt een bijzondere, moderne architectuur en is bestemd voor zorggerelateerde dienstverlening. De hoogte van de gebouwen varieert van 5 tot 9 bouwlagen Dit is veel lager dan de huidige bebouwing. Een deel van de bebouwing komt net boven de boomgrens uit. In het plan is veel aandacht voor groen. Vanaf de Rijnsburgerweg blijft er zicht op het Bos van Bosman.

Bos van Bosman - Quo Vadis?

Theo Bennebroek, lid werkgroep Nieuweroord (WGN)

Verkoop van Nieuweroordterrein met sloop- en nieuwbouwplannen

Heeft de gemeente Leiden weer in haar bezit het terrein en gebouwen aan de Rijnsburgerweg 122, 124, 126?

In elk geval heeft de gemeente het voornemen, op korte termijn, dit bezit te verkopen als een project met een sloop- en ontwikkelingsopdracht in een besloten procedure aan een geselecteerde projectontwikkelaar; zij volgt dus niet het transparante traject van een openbare inschrijving. De verplichtte procedure voor het wijzigen en goedkeuren van het bestemmingsplan zal pas nadien aan de orde komen.

Er waren geïnteresseerde bedrijven uitgenodigd om een ontwikkelingsontwerp en -plan in te dienen. Uit de ontvangen aanbiedingen is de ontwikkelaar geselecteerd, voornamelijk op grond van financiële overwegingen.

Bij de verkoop geldt een aantal bij de werkgroep Nieuweroord (WGN) bekende bedingen (ook wel uitgangspunten of kader genoemd) en vermoedelijk ook andere, niet publiekelijk bekende, voorwaarden.

Overleg met Gemeente – 2008, 2009

Over de uitgangspunten is in de afgelopen 10 jaar met enkele bewoners - vrijwilligers die op eigen kosten in werkgroepen als de WEG (werkgroep gezondheidszorg) en WGN (werkgroep Nieuweroord) verenigden - overlegd. Zij meenden door beperking van toekomstige nieuwbouw te zullen worden gecompenseerd voor de overlast die vele jaren door bewoners van het flatgebouw werden veroorzaakt.

In 2008 en 2009 bleek in grote mate overeenstemming te bestaan over uitgangspunten; een nieuwbouw van circa 80 duurzame en betaalbare appartementen bleek financieel realiseerbaar te zijn.

Problemen - 2011

Echter in 2011 zijn door de WGN bij de toen bekend gegeven resultaten van de inschrijving een aantal problemen gesignaleerd die (nog steeds) niet zijn opgelost.

De problemen zijn versterkt door de grote omvang van het huidige projectplan: 6 flatgebouwen en 1 gebouw met commerciële bedrijfsruimten. Problemen als extra verkeer- en milieubelasting, extra parkeeroverlast buiten het terrein, schade aan de prachtige en zeer levende flora en fauna in het bos dat een waterberging biedt en tevens deel uitmaakt van een zogeheten eco-zone door verbindingen met de Leidse Hout en het weiland aan de Nachtegaallaan et cetera.

Bij de WGN ontbreken nog steeds benodigde gegevens om deskundig te kunnen (laten) oordelen over de procedure (beoordeling van) en de ingediende bouwvoorstellen van de inschrijvers voor dit project. Het lijkt erop dat de aandacht voor welvaart (delging van gemeentelijke schulden) ten koste zal gaan van welzijn het bos (flora, fauna, bewoners en bezoekers).

De WGN kreeg ter inzage een concept voorontwerp voor het bestemmingsplan en heeft daarop op zeer korte termijn gereageerd. Vervolgens is gebleken dat de verdere behandeling zoals het ter inzage leggen pas later, na de verkoop, aan de orde zal komen. Desondanks dreigt de verkoop op korte termijn eerder door te gaan.

De WGN meent - nu

De WGN meent, in bezit van de schaarse informatie die is verkregen via de gemeente, dat het uitverkoren plan te grootschalig en schadelijk is voor het bos en omgeving. Voorts dat thans het verlangde element van bevordering van doorstroming (verhuizen) van bewoners van grotere huizen, door te dure flats, niet zal worden bereikt.

Historie

Na dreiging met onteigening en gerechtelijke procedures bij de Arrondissement Rechtbank in Den Haag is bij de aankoop in 1959 door de verkopende erven Bosman bedongen, en door de kopers geaccepteerd, volgens de akte van aan- en verkoop de toestemming voor de bouw **van één flat** max. 30 m hoog en op max. 10% van de kavel, zijnde 5 ha (zijnde 5.000 m²). De aankoop werd door de koper gemotiveerd als 'ten behoeve van de volkshuisvesting' en kostte de gemeente f 508.762,50 inclusief drie woningen aan de Rijnsburgerweg 128, 130 en 134 buiten het Nieuweroordterrein. Een deel van grond werd bestemd voor aanleg van de Blauwe Vogelweg, de bouw van huizen en de Mytyschool aan deze weg.

Het gebouw en ook een aantal terreinen werden aansluitend doorverkocht aan het Rijk ten behoeve van de universiteit, grondoverdrachten bij de Wassenaarseweg et cetera voor fl. 416.237,50.

Daarmee is een aantal jaren het stuk van het landgoed met het landhuis en het bos in bezit geweest van de Rijksgebouwendienst ten behoeve van de Rijksuniversiteit Leiden. Hierop werd het huidige hoge flatgebouw geplaatst, voor een deel buiten de toegewezen grond. Het vervallen landhuis werd gesloopt.

Vóór de bouw van het flatgebouw is de bedingung **één flat** max. 30 m hoog en op max. 10% van de grond door B&W en de Gemeenteraad meerdere keren gewijzigd.

Aan de Rijksuniversiteit Leiden werd (document 29 dec. 1966) voor het flatgebouw een grondvlak toegewezen van max. 17.000 m² (was op 14 juli 1966 10.000 m²) en een max. hoogte van 45 m.

Een tweede verzoek van de Rijksuniversiteit omvatte het nieuw te bouwen zusterhuis mede het karakter te geven van opleidingsinstituut en het bouwen van drie woningen.

B&W reageert met de mededeling dat zij het van grote betekenis acht (document 4 januari 1967) dat 'het bestaande karakter van het Bosmanterrein als park voor de toekomst bewaard blijft' en bevestigt dat het vloeroppervlak van het bebouwde gedeelte van het aan het Rijk in eigendom toebehorende deel, in verhouding tot de totale grootte van het terrein, binnen een noodzakelijke grens zal blijven. B&W wijst derhalve de bouw van drie woningen af mede op grond van de koopbedingung één flatgebouw (beschreven als één 'gebouw') in art 7 van de verkoop- / koopakte van 6.7.1960 en staat niet meer grond toe voor bebouwing.

In het flatgebouw kwamen achtereenvolgens te wonen zusters, nadien mensen die van heinde en later ook van verre zijn gekomen, en tenslotte studenten.

De Vogelwijk is al sinds 1971 verkocht aan het Bos van Bosman. In dat jaar bouwden 10 jongeren uit de Vogelwijk een compleet jungledorp in het voor gedeelte van het voormalige landgoed. Daarbij werd schade aangericht ter waarde van f 20.000. Hun ouders werden aansprakelijk gesteld, enkele ouders hebben toen met de wijkagent en medewerkers van de Plantsoendienst een alternatieve oplossing geboden. De 10 vandalen moesten het bos opknappen. Ouders en actieve wijkbewoners deden mee. Er werden paden aangelegd en het bos werd grondig geruimd. Hierdoor ontstond tevens grote saamhorigheid in de wijk met zijn diverse bevolking. Dit leidde later, in 1975, mede tot de Stichting Wijkcomité Vogelwijk en Omstreken. Het opruimen van het bos en overig groen in de Vogelwijk werd en wordt door kinderen en met begeleiding van vrijwilligers en medewerkers van de gemeente jaar na jaar in de herfstvakantie herhaald. In deze jaren is niet alleen in het voorgedeelte het bos verkleind door het flatgebouw, ook aan de westzijde is, voor de aanleg van de Blauwe Vogelweg met bebouwing van woonhuizen en mytyschool, een stuk bos afgenomen. In 2002 is het 80-jarige park, ontworpen door zeer bekende landschapsarchitect Springer, voor € 922.000 opgeknapt wegens achterstallig onderhoud en ter verbetering van de waterhuishouding en de bodemgesteldheid. Op de Vogelwijk website kunt u lezen wat een geweldig werk toen is verricht volgens het boekje Herstelplan (*Plan van Aanpak*) april 2002 door de Gemeente Leiden.

Bebouwing – afwijkende maten

Het aangewezen maximum grondvlak voor bebouwing werd dus van 5000 m² bij de aankoop, vervolgens 10.000 m², toen 17.000 m²; nu voor nieuwbouw: 20 % (10.000 m²), vervolgens 25% (12.500 m²), thans 35% (17.500 m²). De zusterflat, grondoppervlak 13.800 m², lijkt nu te worden vervangen door 6 flatgebouwen met hoogten tussen 15 en max. 30 m., alsmede een, overbodig, gebouw dat is bedoeld als centrum voor (commerciële) zorgverlening.

Uit het voorgaande valt op te merken hoe bestuurders van de gemeente Leiden zo mogelijk omgaan met het beding 'behoud van het voorterrein en toestemming tot de bouw van één flatgebouw max. 30 m hoog en op max. 5000 m² grondvlak' De maximum hoogte van 30 meter werd 48 meter, en 5 hectare werd uiteindelijk 17 hectare!

Infrastructuur – nieuwe (Blauwe Vogel)weg

De gemeente wenst de mogelijkheid open te houden (Bestemmingplan) voor een aansluiting van de Blauwe Vogelweg op de Rijnsburgerweg, naar de WGN aanneemt, door het bos, vervolgens ook twee fietspaden van de Rijnsburgerweg naar de Wassenaarseweg. De WGN is sterk tegen dit voorstel.

Zorgsector

Het ruim bemeten aparte gebouw tussen de flats ten behoeve van (commerciële) zorgverlening is in de plaats gekomen van een eerder idee om enige eerstelijns zorgverlening in de onderbouw van een nieuwbouw appartementsgebouw onder te brengen zulks overeenkomstig de variant op de onderbouw van het zusterhuis die werd bestemd voor de opleidingen. Deze wenselijkheid is vervallen nu de zorgverleners zich hebben aangesloten bij het Diaconessenhuis, en de zorgsector voor ernstige bezuinigingen staat.

Conclusie

Het ziet er naar uit dat het Bos van Bosman ernstig terugvalt in haar huidige beleving door de uitstraling van de voorgenomen nieuwbouwplannen, veroorzaakt door het grote aantal verspreide gebouwen, het grote bouwvlak en de hoogten die zijn toegelaten, dit zulks in tegenstelling met eerdere toezegging van bestuurders en de bedinging in de akte van aankoop dit landgoed van de erven Bosman.

Hopelijk weet u uw 'waardering' voor deze dreigende ontwikkelingen zo spoedig mogelijk aan uw politieke partij kenbaar te maken.

Bronnen:

<http://leiden.vogelwijk.nl/bosvanbosman.htm>

WGN 1959 09 30 Bedinging.pdf

WGN 1960 07 06 Akte vk/ak Gem/Rijk.pdf

WGN 1966 12 29 Verzoek.pdf

WGN 1967 01 04 Wijziging.pdf

Bos van Bosman april 2002.pdf

De Praatvogel 1991 (2); 2011 (2)

Bos van Bosman, laatste nieuws - 26 september 2011

Theo Bennebroek

Bezwaar maken kan tot 8 november 2011

Er is enige beweging gebleken bij de Gemeente Leiden door de huidige projectplannen dinsdagavond 27 september in de gemeenteraad te brengen. Ook is, onverwacht, ter visie gelegd 'het voorontwerp bestemmingsplan en beeldkwaliteitplan Nieuweroord' met de mogelijkheid om tot 8 november schriftelijke reacties te geven.

In te zien op www.ruimtelijkeplannen.nl of downloaden via www.leiden.nl/ruimtelijkeordening of inzien bij het servicepunt Bouwen en Wonen.

Uit niets blijkt dat in dit voorontwerp rekening is gehouden met eerder commentaar van de werkgroep Nieuweroord (WGN) in reactie op het concept voorontwerp bestemmingsplan. In tegendeel: in dit plan wordt beschreven dat "een en ander in goed overleg met de WGN" zou zijn bereikt. Het zal duidelijk mogen zijn dat de WGN een andere mening heeft en zich nu gedwongen voelt om een klacht in te dienen voor het uitblijven van inhoudelijke reacties en juiste informatie.

Zoals in het voorwoord van deze Praatvogel is aangegeven zal het voor de WGN en het Wijkcomité een steun zijn indien u in groten getale op 25 oktober a.s. in het Speeltuigebouw aanwezig wilt zijn. Dit om te komen tot een mogelijkheid u vollediger te kunnen informeren en vervolgens uw instemming te verkrijgen voor vervolgstappen om de verder afbraak van het Bos van Bosman nu en voor later te stoppen.

Deze afbraak zal worden bereikt door het thans te grote nieuwbouwproject van zeven gebouwen in plaats van één flatgebouw, en een mogelijke verlenging van de Blauwe Vogelweg door het bos naar de Rijnsburgerweg!

Voorts vraagt de WGN om uw hulp voor:

- het bewerken van enkele tekeningen van het nieuwbouwplan om ook alternatieven van dit plan te kunnen tonen op 25 oktober;
- het meedenken hoe een betere communicatie met de gemeente kan worden bereikt;
- het rondbrengen van een bericht ter verdere voorbereiding voor de bijeenkomst op **25 oktober**.

Meld u aan bij thq.bennebroek@tiscali.nl of info@zorgbovenjan.nl

Welke consequenties kan de nieuwbouw hebben voor de Vogelwijkbewoners?

- verlies van groen in het Bos van Bosman, omdat de zes geplande flats (135 woningen) en het commerciële zorgcentrum buiten het huidige bouwoppervlak van de bestaande flat zullen worden gebouwd
- toename van verkeer, nog grotere problemen met in- en uitrijden vanaf de Rijnsburgerweg met negatieve gevolgen voor de verkeersveiligheid
- toename van de parkeerdruk, zeker als niet alle parkeergarages op het terrein zouden worden verkocht
- de kans dat de Blauwe Vogelweg naar de Rijnsburgerweg wordt doorgetrokken

Verlag wijkfeest en estafette

Richard Vermeulen

Kees Duijvenvoorde en Jan van Dogenaar(estafette)

Nat en winderig, een andere omschrijving kan deze zomer niet gegeven worden.

Ondergetekende is zelfs eerder teruggekeerd van een zeilvakantie in de Zeeuwse wateren, vanwege de vele emmers hemelwater en harde wind, die dagenlang aanhield, zonder betere vooruitzichten.

Met zorg werd dus ook uitgekeken naar het aanstaande wijkfeest, omdat dit evenement staat of valt met het weer. De weken

voorafgaand aan het feest gaven geen verbetering in het weersverwachtingen te zien.

De inkoop van eten en drank is daarom een risicovolle aangelegenheid. Gelukkig kon ik met een aantal leveranciers de afspraak maken, dat wat niet gebruikt was zonder betaling retour gegeven kon worden, zodat de uiteindelijke risico's tot een minimum beperkt konden worden bij afgelasting van het feest, dan wel lage opkomst. Gezien de grote opkomst voorgaande jaren, moest er wel ruim ingekocht worden en was dit een goede deal. Voorts mochten we ook weer rekenen op de gulle hand van groenteman Ron Wetselaar aan de Lijsterstraat, die ons de salades leverde, en van Eduard en Renou Roesdi (van Toko Iboe Tjilik aan de Lammermarkt), die de saté en bijbehorende satésaus kosteloos ter beschikking stelden.

Ook kon er gelukkig weer een groot aantal vrijwilligers een helpende hand toesteken in de voorbereidingen en op de dag zelf, ondanks dat het nog volop vakantie was en het tot het laatst spannend bleef wie zich zouden aanmelden. De weersvooruitzichten voor zaterdag de 20ste augustus blijken wonderwel gunstig. In elk geval beter dan de afgelopen dagen en weken. 's Ochtends wordt om 10.30 uur verzameld op het feestterrein. Het zonnetje schijnt en er is nauwelijks wind. Een aantal getrouwe helpers, waaronder Michiel en Paulien Warmelink, Olga en William Berix, Steven Claassens, Marcel Steenman en Regien Oomes zijn weer van de partij. Ook krijg ik een enthousiaste reactie van Ilse Bullema, die zich naar aanleiding van de oproep voor vrijwilligers voor het wijkfeest in de Praatvogel beschikbaar stelt. Ook zij is er meteen bij om de schouders eronder te zetten. Van de Wijkcomité zijn daar: Jan van Ravensbergen, Dulcine Zwager en haar man Louis, Theo Bennebroek, Lydia Sterrenberg en natuurlijk ondergetekende.

De voorbereidingen

De taken werden verdeeld en men ging meteen aan de slag. Jan stelde zijn grote bus ter beschikking om de spullen uit de speeltuin op te halen, waardoor we niet vier tot vijf keer op en neer hoefden te rijden met gewone auto's, maar slechts één keer.

De tenten werden in rap tempo opgebouwd door de ervaring die we inmiddels hebben. Marcel en Michiel verzorgden het transport van alle bestelde goederen. Ondertussen waren Miriam Onstein en mijn eega Henriette Vermeulen, (ook getrouwe vrijwilligers) druk in de weer de salades te bereiden, die ze bij Wetselaar hadden opgehaald.

Regien, Paulien en Lydia waren bij Eduard en Renou thuis tien kilo kippenvlees aan het rijgen tot de bekende heerlijke satés. Sarah, die dit jaar op de valreep kon worden gevraagd de muziek weer te verzorgen, was met haar ouders in de weer om alle stekkers en snoeren aan de benodigde apparatuur te koppelen en verzorgde muzikale arbeidsvitaminen tijdens het inrichten van het feestterrein.

Alles liep op rolletjes, zodat we ruim op tijd gereed waren om de wijkbewoners te ontvangen: de biertap was goed voorgekoeld en de bartent was geheel ingericht. Omdat we geen koeling hadden voor de andere dranken en het

barbecuevlees, kwam Marcel op het fantastische idee een door hem ongebruikte koelkast ter beschikking te stellen. Deze werd door Michiel en Marcel van zijn huis naar het terrein verplaatst: wat een uitkomst!

Estafette

De tenten worden opgezet, de barbecue geïnstalleerd en het bier opgepompt. De mensen druppelen – letterlijk en figuurlijk – naar het plantsoen. Maar het feest begint natuurlijk pas echt als de estafette wordt gelopen, die dit jaar weer door Jan van Doggenaar en Kees Duijvenvoorde werd georganiseerd.

Startlint werd uitgelegd. Inschrijving geopend. Lopers bij elkaar gebazuind.

En toen begon het vol te lopen. Soms wel met vragen: “moet ik dat hele stuk om het veld hardlopen?” Ja, je moet dat hele stuk om het veld hardlopen om je te kwalificeren voor een plaats in het klassement van de Vogelwijk Estafette 2011. En dat lieten de meesten zich geen vier keer zeggen. Na de inschrijving van maar liefst 12 teams viel het spreekwoordelijke startschot voor de eerste krachtmeting. Hoe kan het ook anders: team 1 tegen team 2. Vervolgens team 3 tegen team 4. En u raadt het al: team 5 tegen team 6. Vult u verder aan.

Hoe werd er gelopen en door wie? Voor de laatste vraag kunt de tabel raadplegen onderaan dit stukje. Maar hoe? Op loopschoenen. Ja logisch, hoor

ik u al denken. Nee, zeker niet logisch: ik heb ze ook op teenslippers zien gaan, nog net niet blootsvoets. En hoe gekleed? In looptenue natuurlijk, hoor ik u alweer hardop denken. Aerodynamisch en zo. Ja, een enkeling had daar zeker rekening meegehouden. Maar jurkjes met kantjes en ruches kwamen ook voor. Er is zelfs een prijs uitgerekte voor de mooiste loper: Sophie werd de trotse bezitter van een mooie medaille.

Allemaal mooi en aardig, vindt u, maar wat u natuurlijk wilt weten is, welk team heeft er gewonnen? Team 1, team 2, team 3.....? Vult u verder aan zou ik zeggen.

Laten we beginnen met het laatst geëindigde team, team 6. Thomas, Juno, David en Tobias hadden er 8 minuten en 33 seconden voor nodig om vier keer rond het plantsoen te komen. Voor hen terecht de aanmoedigingsprijs: op naar rang 11 of 10!

Voor de derde plaats moeten we negen rangen omhoog klimmen en dan treffen we daar team 3 aan. Hoe hebben ze dat trouwens voor elkaar gekregen, team 3 op de 3-de plaats? Sido Teije, Alfons en Veerle hadden er de helft van de tijd voor nodig om hun ding te doen: 4 minuten en 17 seconden. We klimmen verder omhoog. De tweede plaats hebben Ronald, Milou, Steven en Oskar (team 12) weten te behalen. Maar wat wil je ook, Steven en Oskar liepen hun ronde ruim binnen het minuut. Tenslotte wisten Wessel, Minouche, Iris en Reinier de eervolle eerste plaats te bereiken. In hun team (nummer 2) was er maar 1 die het parcours binnen het minuut aflegde, maar hij en zijn medelopers wisten team 12 toch met 1 seconde voor te blijven en eindigden daarmee op 4 minuten en 11 seconden.

Terecht de beker met elkaar bij elkaar gelopen zou ik zeggen! Proficiat.

Uitslagen tabel estafette Vogelwijkfeest 2011

		Namen				Tijden				
Rang	Team	1	2	3	4	1	2	3	4	Totaal
1e	2	Wessel	Minouche	Iris	Reinier	1:12	1:08	1:00	0:51	4:11
2e	12	Ronald	Milou	Steven	Oskar	1:08	1:16	0:52	0:56	4:12
3e	3	Sido	Tije	Alfons	Veerle	1:09	0:59	1:02	1:07	4:17
4e	5	Joachim	Daniel	Jacob	Kuno	1:03	1:15	1:31	0:57	4:46
5e	10	Rafael	Lucas	Nathan	Wibo	1:01	1:22	1:34	0:52	4:49
6e	4	Oscar	Inge	Jasper	Emiel	1:34	1:13	1:04	1:01	4:52
7e	8	Flo	Puck	Caroline	Bart	1:11	1:47	1:05	0:53	4:56
8e	9	Rutger	Stijn	Lucas(fr)	Wouter	1:10	1:24	1:12	1:24	5:10
9e	1	Mila	Chineet	Pippa	Bram	1:09	1:28	1:19	1:23	5:19
10e	11	Mees	Ole	Teun	Sasha	1:10	1:21	1:23	1:30	5:24
11e	7	Kim	Eva	Sophie	Koen	1:11	1:21	2:09	1:02	5:43
12e	6	Thomas	Juno	David	Tobias	2:17	2:16	1:58	2:02	8:33

Barbecue

In de verte waren donkere wolken te aanschouwen, die langzaamaan onze kant uitdreven. Mijn grootste zorg was dat de buien zouden losbarsten als het feest in volle gang zou zijn.

William was zo tegen kwart voor zes begonnen de barbecues aan te steken, aangezien er al heel wat hongerige gasten zich meldden voor het eten en zich toen maar te goed deden aan de Hotdogs, die reeds opgewarmd waren. William had de BBQ-vuren zo rond half zeven op temperatuur en toen werd het spitsuur aan de dineruitgifte. Een lange stoet mensen (geschat werd 20 meter lang) stond geduldig op hun beurt te wachten. Alfons van Marrewijk en Evert Onstein boden hun hulp aan om het gebeuren samen met Olga, Henriette en anderen in goede banen te leiden. William, Eduard en Renou werkten zich in het zweet achter de 'kachel' om in de grote vraag naar hamburgers en satés te kunnen voorzien.

De bewolking was intussen volledig over de locatie getrokken, maar er werd door een bezoeker ons een hart onder de riem gestoken, dat volgens Buienradar geen regen zou gaan vallen. Na deze opbeurende woorden vielen er prompt toch wat druppels naar beneden, maar gelukkig is het daarbij gebleven!

Hoewel de drankafname minder was dan voorgaande jaren, was de barbecue een ongeëvenaard groot succes. Er waren liefhebbers die wel drie tot vier keer voor de saté en hamburger voorbijkwamen. Op afstand was een zichtbaar tevreden penningmeester van de wijkraad te zien, Theo Bennebroek, die met zijn vrouw Nel de verkoop van de bekende Tweetjes verzorgde.

Plezier na het eten

Natuurlijk zou het wijkfeest het wijkfeest niet zijn zonder de traditionele VVQQ, ofwel de Vrolijke Vogelwijkse Questieuze Quiz. Hans Dirken had zich op veler verzoek nog één keer erop toegelegd om deze samen te stellen, hoewel hij een gedeelte van de feestavond niet eens kon bijwonen. Daarom had onze "eerwaarde veurzitter van de Wijkraad", Jan van Ravensbergen, zich opgeworpen om als een tweede Kees Driehuis de presentatie van de quiz te doen. Met de nieuw aangeschafte roepstoeter stelde hij de vragen aan de deelnemers, waarna Veerle van Marrewijk zich de winnaar van de grote droppot mocht noemen.

De liefhebbers van wijnen, bier en andere dranken kwamen gestaag voorbij, zodat de bezetting van de bar op volledige sterkte was. Ilse, Steven, Marcel, Michiel en ik waren een goed team, evenals alle anderen die nog de laatste hamburgers en broodjes worst uitdeelden.

Zo tegen half tien was het feest een aflopende zaak aan het worden, al probeerde DJ Cedric himself, de broer van Sarah, na zijn werk, er nog een stevige beat tegen aan te gooien.

En zoals altijd komt aan alle goede dingen een eind en moest de feestlocatie afgebroken worden. Naast de vrijwilligers van het wijkfeest bood ook een aantal late blijvers aan om de boel op orde te maken en zo is het om 23.30 net alsof er niets is gebeurd; tenten, tafels, voorraad, alles weg en er wordt een schoon veld achtergelaten. De twee nasmeulende barbecues zijn dan nog de enige stille getuigen van dit gezellige, succesvolle feest.

Dank

Langs deze weg wil ik iedereen bedanken, voor zover ik dat nog niet heb gedaan, voor de hulp om deze jaarlijkse traditie steeds mogelijk te maken, want zoals zo vaak gezegd, maar nog niet genoeg, zonder jullie hulp lukt dit echt niet. En ook dank aan de weergoden die precies deze dag uitkozen als droogste van de maand augustus.

Als laatste een dank aan alle wijkbewoners, die de moeite hebben genomen om naar het feest te komen en daarmee hebben bijgedragen aan de gemoedelijke sfeer, die deze wijk zo uniek maakt!!!

Tot Volgend Jaar !?

Annonces

Aan alle kinderen in de Vogelwijk (en hun ouders, grootouders, oppassers)

**woensdag 19 oktober 10.00 uur
schoonmaakactie Bos van Bosman
daarna poffertjes en pannenkoeken!**

De woensdag in de herfstvakantie is het weer Bos-van-Bosman-schoonmaakochtend. Dan gaan we het bos en overig groen in de wijk een flinke schoonmaakbeurt geven. Benieuwd wat we dit jaar voor troep gaan vinden!

Natuurlijk hebben we de hulp van alle kinderen uit de buurt hard nodig.

Dus trek je laarzen aan, stroop je mouwen op en kom op woensdag 19 oktober om 10.00 uur naar de Blauwe Vogelweg. Je vriendjes en vriendinnetjes mogen ook komen helpen.

Na afloop gaan we met z'n allen pannenkoeken en poffertjes eten in de speeltuin.

Pannenkoekenbakkers mogen zich melden bij Regien Oomes (5155438). De ingrediënten worden aan huis bezorgd.

Overhangend groen

Femke Krijger uit de Roodborststraat heeft een visuele beperking en loopt met een taststok. Zij ondervindt steeds meer last van overhangend (particulier) groen in de wijk. Zo nu en dan vraagt zij bewoners om takken te snoeien, zodat zij ongehinderd door de wijk kan lopen, maar ja, ze kan niet bezig blijven.

De gemeente kan tuinbezitters via een aanschrijving van de afdeling handhaving manen het

overtollig groen weg te halen, maar dat vindt (zelfs) de gemeente niet de meest sympathieke weg. Wij ook niet!

Daarom verzoeken wij iedereen vriendelijk om overhangende rozentakken, te brede heggen en ander groen dat over het hekje hangt terug te snoeien. Dan kan Femke weer ongeschonden haar weg vervolgen.

Namens Femke heel erg bedankt!

AAN WIE GUNT U DE CO VERHOOGPRIJS 2011?

De jury van de Co Verhoogprijs vraagt weer om voordrachten voor de jaarlijkse Leidse vrijwilligersprijs: de Co Verhoogprijs 2011. Weet u iemand – of een groep mensen – die de prijs verdient? Draag die dan voor! Voordragen kan tot en met 31 oktober. De feestelijke uitreiking is op Internationale vrijwilligersdag, woensdag 7 december, in de Burgerzaal van het Stadhuis. Een voordracht doen is zó gebeurd met een voordrachtformulier dat verkrijgbaar is bij iDOE, Breestraat 15, tel. 071-516 04 77 of via het formulier op de website www.coverhoogprijs.nl

Iedereen is vrijwilliger op z'n tijd. En iedereen weet maar al te goed dat het leven zónder vrijwilligers een stuk lastiger zou zijn. De Co Verhoogprijs is een eerbetoon aan alle vrijwilligers van Leiden die zich belangeloos inzetten voor anderen en daarmee bijdragen aan een leefbare samenleving. De prijzen worden uitgereikt in drie categorieën: maatschappelijk/sociaal; cultuur, educatie, natuur en milieu; en sport en recreatie.

De 10 kandidaten met de hoogste score krijgen een geldbedrag. Uiteindelijk ontvangt degene met de meeste jurypunten de hoofdprijs: een bronzen beeldje van Piet de Boer.

De jury heeft met ingang van dit jaar een aparte aanmoedigingsprijs voor jongeren tot en met 27 jaar ingesteld voor jongeren die zich inzetten bij sportclubs, op Leidse festivals of in kunst & cultuur. In deze jongerencategorie worden maximaal drie winnaars aangewezen, die eveneens een geldbedrag krijgen. Kent u een jongere - of een groep jongeren - die zich vrijwillig inzet? Draag die dan voor!

Welke Vogelwijker beschikt over een Verklaring Sociale Hygiëne of een equivalent vakdiploma, en kan hiermee het wijkcomité van dienst zijn tijdens het jaarlijkse Wijkfeest omdat aldaar tegen betaling (zwak-alcoholhoudende) drank wordt verstrekt? Help de wijk en meld u bij Lydia Sterrenberg, Lijsterstraat 5, tel. 5154995 of mail naar l.sterrenberg@planet.nl

Stemmen uit het verleden

Lijsterstraat 36: een literair monument in de Vogelwijk

*Wie kent de hospita van M. Vasalis?
Eep Francken*

Eind 2010 verscheen het onvolprezen boekje *De Vogelwijk, geschiedenis van een Leidse buurt*. Hoofdredacteur was Hans Dirken. We lezen daar over de beroemdste inwoner van onze wijk, de Nobelprijswinnaar Niko Tinbergen. Begin 2011 kwam echter aan het licht dat ook de legendarische dichteres M. Vasalis jarenlang 'Vogelwijkse' is geweest.

Vasalis, de dichteres

'M. Vasalis' is de schuilnaam van de uit Den Haag afkomstige, maar later in Amsterdam en Groningen werkende, (kinder)psychiater M. Droogleever Fortuyn-Leenmans (1909-1998). Behalve aan haar mooie gedichten dankt zij haar faam aan haar terughouding tegenover de publiciteitsmedia, de wereld van de literatuur en haar dichterschap. Zij publiceerde maar drie bundels: *Parken en woestijnen* (1940), *De vogel Phoenix* (1947) en *Vergezichten en gezichten* (1954). Alle drie werden tientallen keren herdrukt. Haar werk werd bekroond met de belangrijkste Nederlandse literatuurprijs, de P.C. Hooftprijs. Van 1954 tot 1998 keken de poëzielezers uit naar nieuwe gedichten van Vasalis. Zij schreef ze volop, maar vond wat zij schreef nooit goed genoeg voor een bundel. Hooguit stond zij een nieuw gedicht af bij een bijzondere gelegenheid, zoals de 80^e verjaardag van Gerard Reve. Zo'n gedicht werd door haar lezers gekopieerd en doorgegeven. Vasalis kreeg door de jaren heen de trekken van een geheimzinnige, onbereikbare figuur in het hoge noorden van wie weinig foto's bekend waren en die nooit te zien was op de televisie. Een grote bekendheid zou, zo meende zij, haar werk als psychiater in de weg staan. De vierde bundel kwam pas na haar dood en was door anderen samengesteld uit haar nalatenschap.

Vasalis, de studente in de Vogelwijk

Margaretha Leenmans, die altijd 'Kiek' genoemd werd, studeerde medicijnen in Leiden en woonde van 1927 tot 1934 aan de Lijsterstraat 36. Uitgerekend het huis van de hoofdredacteur van het Vogelwijk-boek! Dit is te vinden in het pas verschenen *M. Vasalis, een biografie* van de hand van de Maastrichtse hoogleraar Maaïke Meijer.

Als student huurde Kiek samen met haar zus een kamer bij een weduwe met drie kinderen. Er werden op Lijsterstraat 36 maar liefst vier kamers verhuurd; de weduwe met gezin woonde waarschijnlijk op de begane grond, de huurders op de eerste en tweede verdieping. Op een foto zie je de zussen voor een raam zitten. Daarom is het duidelijk om welke kamer het ging: een mooie, lichte kamer op de eerste verdieping met zowel een raam aan de kant van de

Leeuwerikstraat als aan de achterkant. De foto laat het uitzicht aan de voorkant zien, op de Anna-kliniek. Hans Dirken was zo vriendelijk om mij in zijn huis te ontvangen. Ik mocht ook een foto van het bewuste raam maken: de tegenwoordige situatie en het tegenwoordige uitzicht. In plaats van de Anna-kliniek zien we het Vogelplantsoen.

een zeker contact behield. Kiek deed in de VVSL volop mee aan allerlei studentikoze activiteiten, maar haar studie was hoofdzaak. Aanvankelijk deed Kiek volkenkunde als tweede studie, maar na een paar jaar moest ze kiezen. Het werd medicijnen, een opleiding die voor de student een bijzondere emotionele belasting betekent, omdat deze immers wordt geconfronteerd met veel menselijk leed en daarmee moet leren omgaan. Een eerste practicum op de snijzaal is voor de meeste studenten een schok. Toen Kiek 22 jaar was, beschreef ze in haar dagboek wat er door haar heen ging bij een sectie op een baby. In haar studententijd schreef ze al veel. Behalve gedichten zijn er ook verhalen bewaard, waarvan er een paar duidelijk in Leiden spelen, niet alleen rond de universiteit maar ook in de hardere werkelijkheid van Leiden-Noord. Lijsterstraat 36 was in 1927 een splinternieuw huis: de metselaar heeft naast de deur de datum 27 feb 1927 in de steen gekrast. De Vogelwijk was nog niet afgebouwd. Kiek woonde in de stad, vlakbij het ziekenhuis, maar tegelijk landelijk, zoals in het volgende dagboekfragment uit 1932 naar voren komt:

Het is nu avond geworden. Ik schrijf door de schaduw van mijn hand heen, het licht komt van de lantaarn voor het raam. De bovenste rij ramen van de Annakliniek zijn nog verlicht. Er is een gave maan, azaleageel, de lucht boven de kliniek is donkerder blauw dan boven de rode huizen in de Merelstraat. De bomen naast de kliniek zijn losgewoeld door de wind en waaien nu licht en vreugdevol. De koeien staan op het weiland, dicht bij elkaar, het ruikt zoals in Savoie, naar warm gras en koele lucht. Ik heb hier de hele avond voor het brede open raam gezeten, ik heb de zon zien weggaan. Ik heb de glans op de ruggen der paarden zien wisselen, van witte spiegeling diep zien worden, zodat het geen licht meer was maar kleur; doorgloeid bruin; toen zijn ze weggehaald, de paarden, ze werden achter een wagentje gebonden en liepen hoog en licht met losse staarten de straat uit. En de koeien hebben straks nog gedempt en binnensmonds geloeid.

Vanwege die losgewoelde bomen, de losse paardenstaarten en de binnensmonds loeiende koeien lees je er gauw overheen, maar Kiek vergist zich even in de straatnaam: achter keek zij in feite uit op de Roodborst-, niet op de Merelstraat. Dat moeten we haar maar vergeven.

Vasalis, de psychiater

In 1933 koos Kiek voor de specialisatie tot zenuwarts. Na haar artsexamen op 16 maart 1934 kreeg ze haar verdere opleiding in het Provinciaal Ziekenhuis Santpoort en daarmee was haar Leidse tijd afgelopen.

De hospita

Het is prachtig dat Maaïke Meijer de geschiedenis van de Vogelwijk zo mooi verrijkt heeft, maar één vraag blijft staan: wie was precies de hospita, hoe heette deze weduwe met drie kinderen? Die kinderen heetten Jannie, Rinus en Rietje. De hospita sprak plat Leids en ze werd door de huursters aangesproken met 'juffrouw'. De huursters gingen vriendschappelijk met het gezin om.

Kiek vertelde haar eigen kinderen later over de fijne tijd in Leiden en deed dan 'de juffrouw' na, die 's morgens aan Kiek vroeg: "Moddu na kollesie?"

Ook de moeder van Kiek leerde de hospita kennen en de band tussen beide vrouwen was hartelijk, nog lang nadat Kiek en haar zus uit het huis vertrokken waren. De 'juffrouw' had het financieel zwaar: in 1937 kon ze niet meer dan fl. 15,= voor een kamer met licht vragen. En de huurders brandden dat licht altijd tot laat. De drie kinderen gingen met een trui aan naar bed. In 1937 had de oudste dochter Jannie een dienstje 's morgens voor fl. 2,= per week en 's middags ging zij naar een naaicursus. De zoon Rinus leerde toen voor bankmachinewerker op de ambachtsschool.

Wie kan Maaïke Meijer helpen aan dit ontbrekende gegeven? Het zou een mooie aanvulling zijn voor de volgende druk van haar biografie.

Bron:

Maaïke Meijer. *M. Vasalis : een biografie*. Van Oorschot, Amsterdam, 2011

Stad en de wijk

Paard in het Bos van Bosman

Eveline Kamstra

Tegenover alle sombere verhalen aangaande terrein Nieuweroord kan ook een zeer positief beeld over de rol van Nieuweroord worden geschetst in de voorstelling *Paard*, een samenwerking van PS|theater, de 3 October Vereniging, Ins Blau en Scholengroep Leonardo Da Vinci, opgevoerd op 28, 29 en 30 september 2011.

In de dagen voor het Leids Ontzet zagen we aan de achterzijde van de hoge flat een voorstelling met 15 jongeren, op 10 vloten, met 30 pollepels en grote pannen, op 217 traptreden, bijgestaan door twee volwassen acteurs, Paméla Menzo en Toon Kuijpers. Ze speelden de oude legende *Het Paard van Leyden* onder regie van Pepijn Smit (oud-leerling van de Jeugdtheaterschool) en Hanna Timmers (tekst).

Terwijl de avond is gevallen en de vleermuizen in het laatste daglicht over het water scheren, zien we in de openingsscène de diepe genegenheid die man en paard voor elkaar hebben. Paard en Man: de beste vrienden. Het paard drinkt wat water, briest en schudt zijn hoofd van genot. Man beklopt diens flanken en aait de manen.

Het is 1574, en tijdens de (laatste dagen van de) Spaanse bezetting van Leiden moet de uitgehongerde stadsbevolking te eten krijgen of men zal zich overgeven. De bevolking van Leiden komt ten tonele en bestormt de vloten, zij schrapen de pannen uit met enorm grote pollepels. "Ik wil vlees!" De stadsomroeper beklimt de trap van Nieuweroord en brult dat er nog niets te zien is. "Geen leger, geen boten, geen hulp." De Geuzen zijn dan wel in aantocht met hun vloot om de stad te bevrijden, maar ze vorderen niet zo snel omdat het water te laag staat.

Terwijl de studenten vanaf hun balkons kijken naar het spektakel, steekt de storm op en de vloten met daarop de Leidse bevolking gaan verwaarloosd heen en weer. "Eet mij dan", biedt de burgemeester zichzelf aan, nee dat wil het volk niet, waarop hij vervolgt: "Zeg ik koe, zeggen jullie ...", na enige aarzeling antwoordt de bevolking: "Vlees!"

De koeien in de stad, prachtig uitgebeeld met behulp van zwart-wit gevlekte voetballen, worden geslacht; de ballen vallen – dood – in het water. Maar het is niet voldoende om de honger te stillen. "De wind is gaan liggen", "Geen Geus in zicht", "de Geuzen naderen Zoetermeer", "Zoetermeer staat in brand", "de Geuzen naderen de Noord Aa"; de berichten van het torennieuws volgen elkaar snel op tussen 27 augustus tot 29 september 1574.

Daar is de burgemeester weer: "Ik zeg paard!" Dan wil de bevolking maar één ding: "Vlees!" In een variétéschouw wordt middels een loterij een paard aangewezen dat geofferd moet worden voor behoud van de stad. Keer op keer daalt de bijl neer op het hakblok. Alle paarden zijn nu gesneefd, slechts het paard van de beginscène is nog in leven, maar daags voor de bevrijding moet ook hij het loodje leggen. Terwijl kort daarna iedereen uitzinnig van vreugde is vanwege de haring en het witbrood van de Geuzen, treurt Man over het verlies van zijn beste vriend: "zie je een man, dan zie je een paard. Zie je een paard, dan zie je een man. Altijd samen."

Het is weliswaar een korte, maar pakkende voorstelling. Niet alleen de professionele acteurs nemen je mee in het verhaal. Ook de brugklassers van het Da Vinci College laten hun acteer- en improvisatietalent volop zien. De jeugd speelt de bevolking van Leiden, en ook de koeien en de paarden die naar de slachtbank gaan. Ze zitten pas vijf weken op de middelbare school, in de kunstklas, waar wekelijks twee uur drama op het rooster staan, en nu al doen ze mee aan dit wervelende stuk. Wijkgenoot Koen Hagen (12 jaar) uit de Roodborststraat is een van de spelers. Hij vertelt dat er veel ruimte is voor improvisatie; als de storm is opgestoken, als de bevolking honger heeft en de pannen leegt, als allen een standbeeldhouding aannemen - dat mocht je invullen zoals jij dacht dat het passend was. Ook al hadden ze de laatste tijd best veel gerepeteerd: "niet alles stond vast". De samenwerking met de volwassen acteurs was echt "ok".

Zo is het: toneel in ons bos - historisch verantwoord en zeer ok!

Ondernemers in de wijk

Rutger Hagen

Oprichtster en eigenaar Esther Stokkel (41) van kinderdagverblijf Pimmetje is bij vele Vogelwijkbewoners een bekend gezicht. Pimmetje is een kleinschalige opvang aan de Rijnsburgerweg 140 en heeft als enige Leidse crèche een HKZ keurmerk. HKZ staat voor Harmonisatie Kwaliteitsbeoordeling in de Zorgsector. Het certificaat is een bewijs voor goede bedrijfsvoering waarbij de cliënt centraal staat, systematisch werkt aan verbetering en voldoet aan een aantal kwaliteitscriteria.

Op 1 juni 2011 vierde Pimmetje zijn 10e verjaardag, dus dit lijkt een mooie gelegenheid om Esther in deze rubriek aan het woord te laten! Veel kinderen uit de Vogelwijk zaten of zitten op de crèche, waar inmiddels ongeveer 120 kinderen naar toe gaan. Esther: "Ik ken de kinderen en hun ouders allemaal en doordat mijn open kantoor op de begane grond zit, kan iedereen makkelijk met vragen en opmerkingen bij mij terecht."

De aanleiding

Esther groeide op in Deventer en studeerde ortho-agogisch werk in Nijmegen. In deze opleiding leer je te werken met kinderen waarbij de ontwikkeling niet goed verloopt. Esther: "Eigenlijk ben ik per toeval in Leiden terechtgekomen. Ik kreeg een baan bij Curium, het academisch centrum voor kinder- en jeugdpsychiatrie." Esther werkte hier onder andere met autistische kinderen. Eind jaren '90 kwam tijdens een gesprek met vrienden, die op het Bio Science Park een bedrijf hebben, het nijpende gebrek aan kinderopvang ter sprake. Half grappend en half serieus vroegen ze toen

of het misschien iets voor Esther en haar man Wim zou zijn om kinderopvang in de buurt op te gaan zetten. Na een tijdje erover nagedacht te hebben waren Esther en Wim eruit; deze kans zouden zij niet laten lopen.

De zoektocht

Een goed idee in de praktijk brengen bleek echter best lastig. Esther had geen ervaring met het runnen van een eigen zaak of het aansturen van personeel, dus dat moest ze allemaal leren. Maar de eerste hobbel was de zoektocht naar een geschikt pand. Dit bleek een lange en moeizame periode die meer dan twee jaar zou duren. Het originele idee was om opvang te realiseren voor de kinderen van ouders die op het Bio Science Park werkten. Nederlandse wetgeving maakt het echter heel moeilijk om *life sciences* met andere functies te combineren. Zo is het niet toegestaan om binnen een bepaalde straal rond de laboratoria op het Bio Science Park bedrijven met een andere functie te vestigen. Er moest dus rondom het Bio Science Park worden gezocht. Direct buiten deze ring zijn Esther en Wim gaan zoeken in Oegstgeest, de Lage Mors en de Raadsherenbuurt. "Ik geloof dat ik wel alle huizen die te koop stonden heb bezocht," zucht Esther "maar elke keer was het toch te klein of was de bestemming verkeerd." Uiteindelijk kwam de begane grond vrij in een bedrijfspand aan de Rijnsburgerweg. En daar begon Esther in 2001 met haar eerste groep kinderen.

Pimmetje

Het was meteen al duidelijk dat Esther de kinderopvang zou gaan leiden en dat Wim een rol op de achtergrond zou vervullen. "Hij is mijn vaste adviseur", lacht Esther. De naam voor de opvang hadden ze al: Pimmetje was de bijnaam van haar man Wim. Uit een oud fotoboek van Wim komt ook het logo, van een jongetje met een knapzak.

Enthousiast vertelt Esther over de ontwikkeling van haar bedrijf. "We zijn bewust klein begonnen. Ik wilde de tijd nemen om langzaam te groeien." Esther stond in die begintijd ook nog zelf als leidster in de klas. Toen waren in het pand nog twee andere bedrijven gevestigd. Op een gegeven moment bleek dat Pimmetje uit zijn jasje aan het groeien was. Een van de twee bedrijven vertrok, maar het andere overgebleven bedrijf wilde ook uitbreiden, en dat bedrijf was bovendien de eigenaar van het pand! Esther had geluk. Ze kreeg een deal aangeboden; ze mocht de hele locatie huren en dan zou ook de eigenaar vertrekken. Wat een ruimte had ze nu! Snel kwamen er nieuwe

groepen bij, en toen de kinderen van de eerste lichting ouder werden, was het een logische stap om ook met naschoolse opvang te beginnen.

Toekomst

Inmiddels heeft Pimmetje dit jaar een aparte locatie voor de naschoolse opvang en richt de Rijnsburgerweg 140 zich weer geheel op kinderen tot vier jaar oud. "Nu met de twee locaties heeft Pimmetje een mooie omvang. Als we nog meer uitbreiden, dan verliezen we het persoonlijke, en dat wil ik niet", zegt Esther. Dit wil overigens niet zeggen dat Esther geen nieuwe projecten meer begint. "Ik ben namelijk nu bezig met het opzetten van de naschoolse opvang voor de nieuwe brede School in Leiden Noord, een onwijs leuk project."

De kinderen van de werknemers van het Bio Science Park waar het in het begin allemaal om te doen was zijn trouwens nooit in groten getale gekomen. Het is gebleken dat mensen toch liever een opvang dicht bij huis willen en niet per se dicht bij het werk. Dit blijkt ook wel uit het feit dat de Vogelwijk de hofleverancier van Pimmetje is. Bijna de helft van de kinderen op Pimmetje komt inmiddels uit onze wijk. Hopelijk blijft Pimmetje ook in de volgende jaren zo'n grote rol in de wijk vervullen.

Het oude Vogelwijklied

Het Vogelwijklied uit de jaren '40 en '50

*Daar komen, daar komen De Vogelwijkers aan
Ik zag ze vanmiddag uit wandelen gaan
Ze liepen, ze liepen zo netjes in de rij
En ik dacht bij mezelf : "Och, was ik er maar bij"*

Tra la la la

De verbouwing

Leeuwerikstraat 25

Rutger Hagen

Menno, Vicky en hun twee kinderen Sinéad (6) en Jack (2) bewonen sinds eind juni dit huis recht tegenover het veldje. Ondanks dat zij nog pas zeer recent inwoners van de Vogelwijk zijn, waren ze meteen enthousiast om mee te doen aan een stukje voor de Praatvogel. Terwijl Menno me binnenlaat, wordt het me al meteen duidelijk dat zij niet voor half werk gekozen hebben en het hele huis grondig hebben opgeknapt.

Bij een glaasje wijn vertelt Vicky dat zij oorspronkelijk uit Ierland komt en

daar ook Menno heeft leren kennen. Als letterlijk naaste collega's bij IBM, gezeten aan aangrenzende bureaus, sprong de vonk over. Inmiddels wonen zij nu al weer negen jaar samen in Nederland. Eerst in Rotterdam en vervolgens in Oegstgeest zodat ze beide een acceptabele afstand van het werk kregen. Menno werkt namelijk in Badhoevedorp voor Sony op de broadcasting afdeling. "Alle producten die je niet kent van Sony verkoop ik, zoals televisiecamera's en professionele geluidsapparatuur", lacht hij. Vicky werkt in Den Haag op het hoofdkantoor van Shell als recruiter.

Vicky vertelt dat ze al lang zochten naar een huis in de Vogelwijk. "Doordat we in Oegstgeest woonden, kenden we de wijk goed. We kwamen hier vaak met de kinderen naar de speeltuin en het veldje. Maar voor we de stap wilden maken, wilden we eerst ons oude huis verkopen."

Zo hebben zij samen heel wat huizen aan zich voorbij laten gaan totdat de makelaar, met wie zij een ander huis in de omgeving bekeken, zei dat hij nog iets in de aanbieding had wat nog niet officieel op de markt stond. Vicky: "Ik had eigenlijk al meteen een vermoeden dat het dit huis was, omdat ik de wijk goed in de gaten hield." Na een bezichtiging en een bouwkundige keuring waaruit bleek dat de fundering goed was, werd de deal begin maart gesloten.

Het huis was door de makelaar al volledig gestript. Menno: "Alles wat volgens hem geen waarde meer had, was eruit gesloopt, tot de tegeltjes in de badkamer aan toe." Wat achterbleef, was een kaal en onleefbaar huis. "De kozijnen waren allemaal rot, de deuren hingen uit hun sponningen en alle linnen(!) elektriciteitsbedrading moest worden vervangen", vertelt hij.

Na de koop zijn Menno en Vicky gelijk op zoek gegaan naar een aannemer. Ze hebben eerst rondgevraagd en gekeken bij een aantal andere projecten. Toen kwamen zij uit bij iemand over wie zij zeer tevreden zijn. "Met hem konden

we goed onze wensen voor het huis duidelijk maken", zegt Vicky. "We wilden af van het hokkerige op de begane grond, zonder dat het gevoel van verschillende kamers verdween, want aparte kamers is typisch Iers", lacht ze.

Naast het doorbreken van enkele muren hebben ze ook een kleine uitbouw aan de achterkant gemaakt zodat er binnen een speelhoekje voor de kinderen is ontstaan. "De tuin

heeft doordat het huis in de punt van het blok ligt sowieso al een rare vorm, maar de gevel sprong in het donkerste stukje van de tuin ook nog eens een stukje in. Dat hebben we nu rechtgetrokken tot een logisch geheel", aldus Menno.

Daarnaast zijn als grote aanpassingen ook nog een nieuwe keuken, badkamer en nieuwe dakkapellen geplaatst.

Een van de mooiste momenten van de verbouwing was het lezen van de kranten uit 1952 die ze op zolder vonden en die indertijd waren gebruikt voor isolatie. "Je krijgt dan echt mee dat het huis een geschiedenis heeft, maar ook dat er in de loop der jaren eigenlijk weinig in de wereld veranderd is", grapt Menno.

De leukste dingen van het huis zijn de ramen. Doordat het huis breder is dan lang, zijn er veel ramen, ook in het trappenhuis. "Het is zò licht de hele dag, en het uitzicht op het veldje is fantastisch", zegt Vicky. Menno vindt de locatie van het huis het grote pluspunt. "Waar vindt je zo dicht bij een binnenstad nog zoveel groen, en dit ook nog in de Randstad!"

Het mooiste originele stuk van het huis vinden Vicky en Menno de originele schouw van zwart Belgisch hardsteen. Menno heeft nog stad en land afgezocht om een ontbrekend stukje te vinden. "Wat indertijd een goedkope versie van marmer was, is nu een zeldzaamheid", weet hij.

Het meest stressvolle moment van de verbouwing was de dag van de verhuizing. Vicky: "We zaten tijdelijk in een huurhuis en daar moesten we uit, hoewel het huis nog niet helemaal klaar was." Menno: "Op een gegeven moment liepen hier vier verhuizers en drie mannen van de aannemer door elkaar, toen om 16:00 uur ook nog iemand kwam om de tegels in de achtertuin te leggen, hadden we het wel even gehad." Vicky: "Gelukkig vonden de kinderen al dat gereedschap machtig interessant, dus die hebben ons er uiteindelijk doorheen getrokken", lacht ze.

De Gouden tips van Menno en Vicky:

- Neem je tijd voor het vinden van een goede aannemer, check referenties;
- Leg alle werkzaamheden van te voren goed vast;
- Zorg dat je iedere dag even bij de bouwvakkers langswipt om zeker te zijn dat er geen misverstanden ontstaan;
- Stopcontacten heb je nooit genoeg!

Mijn dier

Mijn dier heet Bobbie, hij is 8 jaar. Ik ben Lisanne Morsch (11 jaar), en woon aan de Mezenstraat 15. Bobbie is een Yorkshire Terrier en hij blaft waarschijnlijk in het Grieks, want daar is hij geboren. Mijn oom heeft hem daar gevonden in 2005 en toen mocht Bobbie mee in het vliegtuig naar Holland. Hij is een enorme jager en ook een beetje jaloers op mijn cavia Tarzan. Mijn hobby's zijn turnen en paardrijden en als ik 12 ben, mag ik naar InCasa.

Het estafettestukje

Richard Vermeulen

Dick is nog bezig zijn das te knopen en een laatste mail te versturen als ik bij hem thuis aanbel aan de Bosuilstraat 7. In het voorbijgaan maak ik ook heel kort kennis met zijn middelste dochter Juliette (17), die op weg gaat naar school.

Terwijl Dick stoeit met het knopen van zijn das zegt hij: "Straks heb ik een ontmoeting met de commissaris der Koningin Zuid-Holland, dus daar ga ik in gepaste kleding naar toe."

Dick is een druk bezet man. Als gemeenteraadslid voor de Partij voor de Dieren in de gemeente Leiden vliegt hij van de ene ontmoeting naar de andere en houdt hij zich bezig met een aantal onderwerpen waarvoor hij aandacht en verandering wil krijgen op het gebied van natuur, duurzaamheid en dierenwelzijn. Het betreft onder andere de EHEC-bacterie, de verdrinkingsval van de muskusrat, pesticiden, bijensterfte, de problematiek rond de grote hoeveelheid ganzen en de verdroging van het veenweidelandschap.

Naast raadslid is hij ook bestuurder bij het hoogheemraadschap van Rijnland. "Op dit moment ben ik bezig met een lobby om de aanpak van de muskusrattenbestrijding te veranderen. De huidige aanpak is geheel gericht op uitroeien en dat op een gruwelijke wijze, namelijk vaak met verdrinkingsvallen. Er wordt te weinig gedaan aan preventie: het beschermen van dijken, zodat ze geen gevaar kunnen vormen."

Oorspronkelijk is Dick - geboren te Rotterdam, zoon van een slager - neerlandicus, afgestudeerd in Leiden. Hij start als reclametekstschrijver en komt te werken bij KPN als 'ghostwriter'. Later zal Dick nog werken als manager Public Relations en als projectmanager op diverse afdelingen voor de KPN, totdat hij wegens reorganisatie het bedrijf moet verlaten.

Zijn overbuurman, hoofdredacteur van het magazine *Dierenbescherming*, vraagt hem een serie artikelen te schrijven over dieren in de natuur. Zo maakt Dick kennis met dierenwelzijnsvraagstukken. Hij is vervolgens zeven jaar voorzitter van het Comité Anti Stierenvechten en wordt aansluitend lid van de Partij voor de Dieren.

Dick en zijn vrouw hebben drie kinderen; Rebecca (20 jaar), Juliette (17 jaar) en Victor (14 jaar) en ze wonen al sinds de oplevering van de nieuwbouw aan de Bosuilstraat, ruim acht jaar. "Wij woonden in de Professorenwijk, maar voor onze dochter Rebecca, die gehandicapt is, hadden we meer ruimte en aanpassingen nodig. Na lang zoeken vonden we onze huidige woning. De garage is geheel aangepast als slaapkamer voor Rebecca, met daaraan vast de badkamer. Rebecca heeft het "Angelman-syndroom", waardoor zij bijna niets zelf kan. In dit huis heeft ze de ruimte. Inmiddels woont Rebecca in

Nieuw Vennep in een kleine woongroep en is zij de weekenden thuis." Victor zit op de vrije school en Juliette gaat naar de oude vestiging van het Stedelijk Gymnasium. Echtgenote Mirjam doet promotie-onderzoek in het AMC

Amsterdam, naar beslissingen rond het levenseinde bij kinderen en de zeggenschap van ouders en artsen hierbij.

In zijn vrije tijd is Dick natuurgids voor het IVN en geeft hij excursies en lezingen over vogels. Natuurwaarnemingen tekent hij op in een soort logboekje met kleine tekeningetjes. Dick is geen onverdienstelijk tekenaar; sommige tekeningen lijken wel schilderijen.

Ook hij heeft hij een aantal boeken geschreven over vogels waaronder de bestseller *Wat zingt daar?* – een methode om vogels te herkennen aan hun zang.

Dick is actief natuurbeschermer. "Onlangs ben ik naar Belarus (Wit-Rusland) gegaan om de natuurbeschermers daar te helpen met het inventariseren van de waterrietzanger. Dit dier heeft een zeer kritische leefomgeving en is dus nog maar op een paar plekken in de wereld te vinden. Het leefgebied wordt steeds kleiner door de ontwatering die plaatsvindt door drainage, ofwel de grote hoeveelheid water die de landbouw nodig heeft om veeteelt en akkerbouw te bedrijven. Als zo'n vogel verdwijnt, is het niet alleen de vogel die verdwijnt, maar het hele ecosysteem! En dat is wat we in kaart willen brengen."

In november vertrekt hij naar Brazilië om Marc van Roosmalen op te zoeken, bekend natuurbeschermer en bioloog, uitgeroepen tot *Hero for the Planet*. Hij zat wegens een valse aanklacht in Brazilië gevangen, overleefde twee moordaanslagen en vluchtte naar Nederland. "Ik ben een petitie voor hem begonnen om hem een nieuw Nederlands paspoort te bezorgen, die ik aan Minister Hirsch Ballin heb overhandigd. Van Roosmalen zit nu weer in Brazilië en is veilig door zijn nieuwe paspoort. Ik ga met hem de jungle in om met eigen ogen de verwoesting van het regenwoud te zien."

Ondanks dat Dick slechts met één zetel in de Leidse gemeenteraad vertegenwoordigd is, krijgt hij redelijk wat gedaan: duurzame inkoop, ondergrondse vuilcontainers tegen meeuwenoverlast, geld voor natuureducatie, een initiatiefvoorstel tegen plastic tasjes. Vanwege zijn vasthoudendheid en politieke inhoud is hij uitgeroepen tot 'Raadslid van het Jaar 2010'. Ook zijn activiteiten op Twitter en LinkedIn werden gekenmerkt als 'betrokken en recht door zee'.

Dick houdt zich tevens bezig met het Bos van Bosman, waar hij zich druk maakt over de manier waarop er onderhoud gepleegd wordt. "Mensen zonder enige kennis van zaken onderhouden het groen, waardoor er vogelsoorten verdwijnen." We wandelen naar het Bos van Bosman en onderweg vertelt hij over de vogelpopulatie. En passant krijg ik gele bloemblaadjes van de Teunisbloem in mijn hand, die ik kan opeten en het smaakt nog lekker ook.

Hij toont mij de trieste aanblik van de grote dode boomstronk, waar tot voor kort de bosuilen woonden en die we in de wijde omtrek vaak konden horen. Doordat klimop van de boom werd weggehaald hadden de uilen geen bescherming meer. Zij hebben hun heil ergens anders moeten zoeken. De ontwikkelingen rond Nieuweroord staan nadrukkelijk op zijn agenda.

Dick: "Veel mensen hebben geen idee dat er een raadslid in hun buurt woont. Het gaat niet zo zeer om de politieke kleur, maar wel dat er een luisterend oor is en dat iemand vragen kan beantwoorden. Wie mij wil bereiken, kan dat doen via de e-mail d.devos@partijvoordedieren.nl of per telefoon: 06-22247597."

Na ruim een uur moet Dick naar zijn volgende afspraak. Ik bedank hem hartelijk voor zijn openhartige gesprek, en terwijl ik naar huis loop, bewonder ik hem voor zijn inzet voor de samenleving en zijn familie die hem hierin steunt.

Wist U dat ?

- ✚ het Bio-Science Park uitbreidt naar de andere kant van de Rijksweg A44, naar *Nieuw Rhijngeest-Zuid*, dat op Oegstgeests grondgebied ligt?
- ✚ er één organisatie verantwoordelijk zal zijn voor de infrastructuur, de ontsluiting, en het beheer van het hele bedrijvengebied, dus aan weerszijden van de A44, zowel het Leids als het Oegsgeests gebied?
- ✚ in Nederland zo'n vijf miljoen vrijwilligers actief zijn?
- ✚ 2011 het Europees jaar van het vrijwilligerswerk is?
- ✚ de schade aan de zwarte uitschuiftent na kinderkampeerweekend meeviel, en dat de nieuwe schaaldelen slechts 38 euro kostten?
- ✚ de heer Nagel vanaf begin 1929 tot de sluiting in de jaren '70 de tuin van de Annakliniek heeft onderhouden en dat hij met zijn gezin in de tuin van 'de Anna' in een houten huis woonde, dat in 1948 is verrold van de hoek IJsvogelhof/Mezenstraat richting het huidige Pomonapad?
- ✚ de oude bomen aan het Pomonapad nog door de heer Nagel daar zijn geplant?
- ✚ de nieuwste Suske & Wiske (nr. 314) over het Leids Ontzet gaat?
- ✚ planten en bomen in de rustperiode, van half oktober tot eind april, kunnen worden verplant?
- ✚ biologisch verteerbare potten in opkomst zijn? Die één tot twee jaar meegaan op de kwekerij, waarna ze gewoon met de plant in grond kunnen waar ze verteren?
- ✚ snoei de groei stimuleert? En hoe dieper men een scheut terugknijpt hoe sterker de nieuwe scheuten zullen zijn?
- ✚ luchtjes van knoflook, haring en ui van uw handen zijn te verwijderen door de handen te wassen met tandpasta? Dat dat ook handig is wanneer u een baby met een poepluier moest verschonen?
- ✚ als u zilver in de vaatwasser wilt wassen u geen blokjes moet gebruiken omdat de "lijm" van de blokjes zorgt voor een zwarte aanslag op het zilver en dat dat enorm veel poetswerk geeft? Dat poederwasmiddel met glansspoelmiddel en zout uw zilverwerk wèl schoon krijgt?
- ✚ vergeten van het plaatsen van de parkeerkaart in de blauwe zone bij de Kempenaarstraat wordt 'beloond' met een sanctie van € 70,= verhoogd met de standaard administratiekosten van € 6,=?
- ✚ het schoolplein van De Brug helemaal klaar is?
- ✚ in onze wijk de jongste kok van Nederland woont (waarover we meer zullen vertellen in de volgende Praatvogel)?
- ✚ Nieuweroord er voorlopig nog wel even staat, en de Jeugdtheaterschool er komend jaar nog gevestigd is? En dat die Jeugdtheaterschool nog enkele open plekken heeft voor jeugd (t/m 21) op gebied van toneel, dans, zang en film?
- ✚ woensdagochtend 19 oktober de jaarlijkse Bos van Bosmanschoonmaak zal plaatsvinden met pannenkoeken en poffertjes tot besluit?
- ✚ dinsdagavond 25 oktober de voorlichting over de nieuwbouwplannen Nieuweroord uiteengezet worden in het Speeltuingebouw?

Dinsdagavond 25 oktober 20:00 uur
Wijkberaad over de nieuwbouwplannen
Nieuweroord
in het
Speeltuingerbouw.